

Nашe Beseda

DU BOIS, NEBR., 12. února 1919. — Čtená redakce! Přilohou posílám předplatné na "Pokrok" a zároveň laskavě posleďte nyní článek na moje jméno, ježto otec jenž "Pokrok" odebral od samého začátku, více jak před rokem zemřel. Hezoun řadu let byl jeho čtenářem a kdyby až jiného ne bylo, tedy k vůli tomu již budu "Pokrok" na dále odebrat. Da le dovoluji si se čtenáři sdělit něco o počasí, na které nemůžeme sobě v tomto ohledu nářkáti. Zima jest velmi mírná, sněhu jsme až posud měli též málo, jinak ale vlá ha jest přece obstojná, ježto v prosinci zde dosti přišlo. Přenice nyní vybláhá znamenitě, jaká ale jí bude úroda, o tom obyčejně roz hoduje měsíc března, jelikož v tom čase jí mrázky poškoří. Laň ská úroda byla zde na to sucha dosti pěkná, však asi 12 mil na západ, přenice, kukurice a vše jí ně bylo ubohé. Cena pozemků v posledním roce stoupla zde o 50 procent a trochu lepší farma se nedostane pod \$150 akr. — Tu zhubná nemoc "flue" zde řádí jako všude jinde a v blízkém zdej šim okolí vyzárala si již mnoho obětí. I já jsem si za této zimy poležel v nemocnici, kde jsem se nalézal v ošetřování po sedm tý dnů; byl jsem stížen zánetem sle pého střeva a otravou střev. Po drobíl jsem se čtyřem operacím přes to ale jsem opět již na no hou. Inu, dobrého člověka nelza tak snadno porazit. — Přistě po kusím se častěji podati v "Poko ru" zprávy ze zdejšího okolí. Se srdečným pozdravem v úctě dopis končím —

Emil Stěpánek.

ORD, NEBR., 17. února 1919 — Čtená redakce, žádám vás za laskavé uveřejnění několika mých řádků! Předně přejí si se čtenáři "Pokroku" sdělit, že se ve střed, 12. února, v našem okolí rozpoutal blizzard, který dle do šlých zpráv snad po celé Nebras ce zhubně řádil. Až do této do by měli jsme zde celkem mírnou zimu, ačkoliv spěhu nám zde spad lo dost, jenž nikdy nezástal dlou ho ležet. Vždy za několik dní roz tá a pak bylo zase pěkné počasí. Přitomně máme opět příznivé po časí. Tak už to hoť na tom světě bývá — po zlém následuje o pět to dobré. Vždyť i s tou vál kou je to takové. Celý svět byl v rozepří, nyní však opět se smí řuje a bude, jak alespoň se do mníváme, zase snad dobře. V me zinárodním kongresu Francie žá dala, aby se vytvořilo národní vojs ko, jež by po celém světě mír a pořádek udržovalo. Pěde jejího přání Spojené Státy byly by nu ceny vydržovat armádu o 500,000 mužích, která by bezpochyby vo jenskou službu většinou v Evro pé vykonávala. Podobná žádost jest ovšem nesprávná, když totiž Spoj. Státy pomohly Francii svo bodu vybojovat, aby ještě nyní na její ochranu vydržovaly tam své vojsko na delší čas. Náš ze mí vzešlo by tím ohromné vydání zvláště když by ještě měly plati útraty, způsobené za války. Vsa ke nadějeme, že naši zástupci v kongresu budou protí takovému jednatelství protestovat. Konečně přál bych si a žádám krajanu, aby me zi sebou pojednali o následující záležitosti: V tomto čísle "Poko ru" je oznámka, kterou se "Hla dá člověk", jehož jméno mně ne ní známo, ježto jsem jeho psaní ztratil. Nieměně jistý ten člověk bude se zajisté pamatovat, že já on a p. Zikmund jsme byli v hote lu "Praha" a sice asi 22. prosince 1918, kdy po krátkém hovoru je ště jsem se donutíky počastovali. Jest nanejdříve pro něho i pro me důležitým, bych jeho jméno a o bydlí co nejrychle zvěděli. S po zdravem na všechny, zůstávám v úctě váš —

Frant. F. Matoušek.

FARWELL, NEBR., 14. února 1919. — Přicházím, bych též ně kolika řádky se čtenáři "Poko ru", který odebrám a velice rád etu, sdělit něco z tohoto našeho okolí. Jak jsem se dočetl, mnoho sběratelů sobě nářká, jak těžkou jest pro starou náš vlnu a obla

žený Československý lid přispě vybirat. Vlak i zde jsme to ho dost okusili, když jsme se při dňovali, alychom co největší ob nos sehnali, přes to ale kteří hod ně před zahájením sbírky dávali, značně ochabli, když byli o pří spēvek požádáni. Tak mnohý ten boháč, jenž své jmění na 40 až 50 tisíc dolarů odhaduje, věnoval pro třicet vlnů a v nouzi postave ní srovnatý celý \$1 nebo \$2, kdež to vedle něho stojí člověk, jenž se prací rukou svých vyživuje, přinesl na oltář zábožně vlasti \$5 ba až \$10. Tak to chodí mezi námi, když se o dobrou vše jed ná! Loňského roku byla pořáda na košíčková zábava. Vsaor to mu ale, že bylo těch košíčků ke prodeji 40 nebo 50 a vstupenka stála 75 centů, přece ze zábavy té zbylo toliko \$50 čistých. To by si ti ohnáci tam v Čechách po mohli — co? Já skutečně myslím, že při nejmenším na té zábavě vyběřeme kolem \$500 nebo \$600. Vlak nám skláplo; vždyť ani pá nechtěl si svůj košík koupit v o bavě, že by mu byl na vysokou cenu vydražen. Když jsme zde před rokem vybírali na tabák vo jínům, tu jeden značně bohatý zdej ší také Čech, když byl požá dán, aby též něčím přispěl, dal se nám do smíchu a jednoduchě řekl, že ti hoši nemusí kouřit, ac sám jest náruživý kuřák. Jinak ale stále bůdčuji a na vše nářkají! Tak při jednom upisování na jistý školní distrikt uvalili obnos \$190, však co tu bylo nášku a skutečně nebylo možným částku tu sehnat, vzor tomu že se majetek toli ko distriktu na půl milionu odha duje. Jinak ale sobě počínali v jiném školním distriktu, kde žá dný z Čechů není usídlen a měli tam sehnat \$6,500. Distrikt ten pozůstával pouze z 15 členů, vět šinou Němců, kteří se nemohli též ujak dohodnout, až jistý Irčan pravil, že se musí nejdříve řádně schůze zahájit a potom že to jistě půjde. A skutečně po zahájení schůze Irčan si sednul, nohy dá křížem a povídá — napiš mi tam na tabuli \$1,000. Výrok tento pracoval jako studená vlna, ne bot každý zůstal, jako když ho omámí. Až konečně jeden z těch Němců povstal a pravil, to že je tuze moc. Irčan však byl ne ústapný a odpověděl Němci, že je — ten Němec — zde děle nežli on, má více pozemků a více peněz a nemá tudíž se vymlouvat. Na to vyvstal druhý Němec a chtěl rovněž něco namítnout. Tomu však bylo dáno na srozuměnou, že může jít domů. Němec byl ovšem rád odešel, však jak se vzdáhl, když u dveří seděl mladý silný Irčan, jenž by ho byl jistě ven je nom tak nepustil! Zavládlo na několik okamžiků ticho, jež po jednou Němce přerušil a oznamo val, aby mu bylo na tabuli napsá no \$1,500 a nežli uplynulo dru hých deset minut, měli upísáno na \$8,700. Irčané to umí, však oni dovedou si i v jiném rázně počí nat. Jest ovšem pro ně výhodou, že mohou řeč ovládat; vědí, jak se státi občany a jak mají svoji svobodu hájit, což všichni zdej ší krajané o sobě říci nemohou. S pozdravem prvý svůj dopis kon čím — James W. Horák.

Emil Stěpánek.

ORD, NEBR., 17. února 1919 — Čtená redakce, žádám vás za laskavé uveřejnění několika mých řádků! Předně přejí si se čtenáři "Pokroku" sdělit, že se ve střed, 12. února, v našem okolí rozpoutal blizzard, který dle do šlých zpráv snad po celé Nebras ce zhubně řádil. Až do této do by měli jsme zde celkem mírnou zimu, ačkoliv spěhu nám zde spad lo dost, jenž nikdy nezástal dlou ho ležet. Vždy za několik dní roz tá a pak bylo zase pěkné počasí. Přitomně máme opět příznivé po časí. Tak už to hoť na tom světě bývá — po zlém následuje o pět to dobré. Vždyť i s tou vál kou je to takové. Celý svět byl v rozepří, nyní však opět se smí řuje a bude, jak alespoň se do mníváme, zase snad dobře. V me zinárodním kongresu Francie žá dala, aby se vytvořilo národní vojs ko, jež by po celém světě mír a pořádek udržovalo. Pěde jejího přání Spojené Státy byly by nu ceny vydržovat armádu o 500,000 mužích, která by bezpochyby vo jenskou službu většinou v Evro pé vykonávala. Podobná žádost jest ovšem nesprávná, když totiž Spoj. Státy pomohly Francii svo bodu vybojovat, aby ještě nyní na její ochranu vydržovaly tam své vojsko na delší čas. Náš ze mí vzešlo by tím ohromné vydání zvláště když by ještě měly plati útraty, způsobené za války. Vsa ke nadějeme, že naši zástupci v kongresu budou protí takovému jednatelství protestovat. Konečně přál bych si a žádám krajanu, aby me zi sebou pojednali o následující záležitosti: V tomto čísle "Poko ru" je oznámka, kterou se "Hla dá člověk", jehož jméno mně ne ní známo, ježto jsem jeho psaní ztratil. Nieměně jistý ten člověk bude se zajisté pamatovat, že já on a p. Zikmund jsme byli v hote lu "Praha" a sice asi 22. prosince 1918, kdy po krátkém hovoru je ště jsem se donutíky počastovali. Jest nanejdříve pro něho i pro me důležitým, bych jeho jméno a o bydlí co nejrychle zvěděli. S po zdravem na všechny, zůstávám v úctě váš —

Frant. F. Matoušek.

FARWELL, NEBR., 14. února 1919. — Přicházím, bych též ně kolika řádky se čtenáři "Poko ru", který odebrám a velice rád etu, sdělit něco z tohoto našeho okolí. Jak jsem se dočetl, mnoho sběratelů sobě nářká, jak těžkou jest pro starou náš vlnu a obla

čení se opět dohře — zotavil jsem se a jsem pohotově nastoupit cestu na Rýn, kam se v několika dnech odeberu, abych se opět ku své setině a prapore přidrůhl. Očekávám též, že to již nebude dlouho trvat a že budu doma. Dy chtilv toužím, bych se dostal zpět a mohl spatřit svoji drahou vlast svého otce, matku, bratry a všecky ostatní. Zdejší země jest všim možným, nikoliv ale "slannon", ježto zde pěstují téměř každého dne od měsíce října a až teprve před několika týdny nastalo chladnější počasí. Přitomně zem pokrývá 3-palcová vrstva sněhu, který právě přes noc napadal. Oněhdy vydal jsem se na prochá ňku do zdejší krajiny; zaměřil jsem k městu Sutherland, asi 10 ki lometrů vzdálenému a v jehož blíko sti stojí starobylý zámek. Skuteč ně je to obdivuhodná stavba se svými věžmi, které se do výše pnou nad zemi a příkopy. Vy praví se, že zámek tento jest na 600 let starý. Domnívám se, že tam doma zrovna jako zde každý jest potěšen nad tím, že jest válec konce. Ovšem, jak se zdá, Fran couzové neradi vidí americké vo jíny odcházet z jejich země, ježto nikdo tam nezbude, aby své peni že tak lehkomyslně rozhazoval, jako — vojsko americké. Fran cie může býti dobrou na podniká ní výletu, abych tam však zůsta val, nečinil bych tak ani kdyby mně dával celou Francii za lot v Omaze, nebo v jiném městě ve Spoj. Státech. S přáním mnoha štěstí a srdečným pozdravem na p. a p. Burešovy a tvoji manžel ku znamenám je jako vždy do brý tvůj přítel —

Sgt. F. J. Kretschmer, Co. C, 341 M. G. Bn., A. E. F., France.

Přehled čes.-americký

Dočkal se pozeňnaného věku.
Chicago. — Málo bylo mezi ná mi krajanů, kteří by se byli do člili tak vysokého věku, jak pan Frant. Charvát, jenž v pátek v 6:30 hod. večer dokonal svou ži votní pouť v residencei svého sy na, architekta p. Antona Charvá ta. Pan Charvát zemřel ve věku 96 let a jeho tělesné pozůstatky byly v pondělí uloženy k posled nímu odpočinku na Českém Ná rodním hřbitově. — Pan Charvát narodil se ve Svatokovcích v Ce chách a do této země přijel ke svým dětem jako vdovec před dlouhou řadou let. Počezel ze staré stavitelské rodiny a sám byl stavitelem. Byl to muž ryziho charakteru, příkladné poctivosti; rád pomáhal radou i skutkem, byl přítelem věrným a mužem zlatého srdce. Mimo architektu Charvá ta oplakávájí skoa jeho synové František, Jan a Václav, deery pí. Marie Vránková, a známá ho řlivá spolková pracovnice pí. Jose fa Vodáková, manželka p. Johna Vodáka, Sawyer ave. a 25. ul., 32 vnučků a vnuček a 27 pravnuček a pravnuček.

Krajan přepaden bandity.

Cleveland. — V sobotu večer po osm hodin napaden byl ban dity ve své obuvnické dílně kra jan Vojtěch Urban, 3492 vých. 70. ul. Lupiči byli dva, ozbroje ní a peníze požadující. Poněvadž ale občan Urban neř zbabělcem, peníze své nevydal a vetřelcem na odpor se postavil. Za nastalého zápasu bandité byli poraženi a na útek zaháněni, kdežto vítěz uchý lil se do nemocnice sv. Alexise, kde zaslil mu 4 rány na skapul, tak zvaný zabijákem bandity mu způsobené. Mezi tím o lou pežném přepadení uvědoměna po lie, již p. Urban poskytl doko nalý popis obou násilníků. Dru hýc ta byla přistizena, uvězněna a panem Urbanem na broadway ské stanici určité ztotožněna. Za čení sdali nepravá jména, zlá se však že jsou původu polského a že mají již obšířlý policejní re kord na svědomí. Jeden má ránu na ruce, druhému sekají několik knoflíků u kabátu kteréhož kno flíky po zápasu v Urbanově dílně zlataly a ku ztotožnění pomá haly.

Dva staí krajané v krvavé srážce.

Cleveland. — Tyto dva dny dalo

na vých 53 ulici, poblíže Mun ford ave. k střelbě, její oběti se stal 67-letý dělník Tomáš Husa z čísla 3422 vých 52 ul. Kule vypálena na něho dlouholetým li stonoscem Karlem Žižkou, zaměst nancem na stanici D dvacet roků, zasáhla jej nad pravým spánkem, ale na štěstí nevalně mu ublížila. V nemocnici sv. Alexe, kam byl zraněný dopraven, sleděna rána tři palce dlouhá, ale lehká. Kule svezla se po lebec Husové a dru há, na něho vystřelená, minula se oile. "Ovšem — býti revolver většho kalibru — sotva by bylo to tak dopadlo," pravil poručík 6. pol. distriktu. Žižka, jenž jest 63 roky star a jedním z nejstar ších listonosů na broadwayské od bočce, byl po spáchaném zločinu zatčen polieistou Ben Sniderem a dopraven na policejní stanici. — Mezi oběma muži po několik po sledních let panoval poměr nepřá telský, který vyvrcholil v poku se zabít, z něhož Žižka je obvi něn. Před časem se Husa setkal s Žižkou na Barkvill a Broadway a zle jej stoukl, jak později Žiž ka doznal polie. žalobci, jenauž si na Husu stěžoval. Tato událost přiměla nepochybně Žižku k to mu, aby se ozbrojil revolverem v zájmú vlastní bezpečnosti. Oba krajané jsou v Clevelandě, zvlá ště "na Žižkově" všeobecně zná mi.

Daň z příjmu a kdo jí musí platiti

(Committee on Public Information.)

Washington, D. C. — Daň z pří jmu, kterouz nyní vymáhá vláda Spojených Států, není ani daň z farem, dílen nebo domovů lidu. A niž se týče úspor, které setní lidé si uložili v bankách, v bondech svobody nebo jiných jistotách. Tato daň bude placena výhradně z čistého příjmu získaného během kalendářního roku 1918. Netýká se farem, nýbrž zisku farmářova za ten rok; netýká se dílen, ale zisku majitele a jeho remeslníků; netýká se domovů lidu, ale zisku, jehož dosáhl majitel domu na ná jemném; netýká se úspor v ban kách neb jiných jistotách ulože ných, pouze úroku, jež tyto úspo ry svému majiteli vnesly. Při vypočítávání příjmu dluž no si počínat následovně: Předně zjistěte správné obnos mzdy neb služného, jež jste přijí li; výtěžek živnosti, řemesla, ob chodu, prodeje nebo výtěžku z ma jetku; nájemné, úroky, dividendy a příjem z jakéhokoliv jiného pra měno, získaný v roce 1918. Můžete vypočítati cenu obdrže ných darů, náhrady za zranění, plat za jakoukoliv aktivní službu v armádě neb námořnictvu Spoj ených Států, pojistky společnosti pojistujících na život (pokud tyto nepřesahují obnos všech vašich poplatků), úroky ze státních, mu nicipálních a vládních bondů (po kud není počet bondů svobody ve liký) a bondů půjček na farmy. Od hrubého příjmu, takto sesta veného, můžete odečísti všechny nutné výdaje vzniklé vedením ře mesla nebo obchodu; úroky place né na hypotéky nebo jiné dluhy; všechny taxy zaplacené, mimo da ně z příjmu a výtěžku přebyteč něho, a místní poplatky z kanali sace, chodníků atd.; všechny ztrá ty, neokryté pojistěním; dluhy, o nichž jste se během roku přesvěd čili, že jsou bezesměrné; klesnutí na ceně na budovách a strojích, ježž bylo používáno k výdělku; a pří spēky společnostem dobročinným, vědeckým, náboženským nebo vzdělávacím, jež však nesmí pře kročovati 15 procent čistého pří jmu vypočítaného bez užití tohoto odpočítání. Dovolenná odečtení nezahrnují o sobní, životytní neb rodinné výlo hy, aniž obnosy zaplacené za zep ření neb správu vlastního ma jetku.

Známy občan ve Schuyler zemřel

Schuyler, Neb., 19. února. — M. E. Fuller, jeden z nejstarších a nejlépe známých občanů ve státu, zemřel v pátek následkem padou enie ve věku 97 roků. Pohřeb je ho konal se v pondělí a tělesné je ho pozůstatky dopraveny byly do Madison, Wis., k pohřbení. Fuller byl majitelem Max Wellyn farmy o 3,000 akrech. Narodil se v Little Falls, N. Y., a v roce 1858 přestě hoval se do Madison, Wis., kde za ložil banku. V roce 1873 přestě hoval se do Schuyler, kde byl čin ným v různých obchodních podni cích.

Američtí námořníci vzali si Turkyňe

New York, N. Y., 19. února. — Osmnáct z padesáti šesti členů mužstva dělové lodie Spojených Států, Scorpionu, internované v Cañahradě od 11. dubna 1917, až do 1. listopadu, oženli se s Turky ňami a zůstali v Turceku, dle o známení velitele Herberia S. Pa bitta z Houghton, N. Y., který se vrátil spolu se čtyřmi členy muž stva po italské parolodi Dante Alighieri. Nové mužstvo bylo slo ženo na jmenovanou dělovou lo die hned po podepsání příměří. V Cañahradě panovala velká dražota, dle prohlášení jmenovaného veli tele. Za toby bylo nutno platiti \$125 za oblék \$320 a láhev piva stála \$3,00. Američtí námořníci

byli s to získati dostatek potravy,

ale mnozí z internovaných anglič kých námořníků zemřeli následkem nedostatku výživy.

International nářadí k orbě

prináší větší úrodu a zisk.



Mnoho jest způsobů upotřebení a proto jest i velká hodnota kotoučových bran. Patříse jim použití odstraňi nebezpečí ztráty v pěstování úrody spíše než kterékoli farmářské nářadí. Lážko semene, jež způsobí rychlé, dokonalé vzklíčení a silý vzrůst rostliny, nelze připravit bez kotoučových bran. Do bré brány nestojí mnoho, ale hraji velmi důležitou úlohu v roz hodnutí výnosu a hodnoty vaší úrody.

Poněvadž znáte povahu své půdy, víte nejlépe, zda máte si koupiti dvoj- nebo třířídlné brány, tandem, či jeden z našich nových traktorových disků. Kterýkoli druh uznáte za nejlepší pro vaší práci, v takovém najdete dokonalé brány nejlepší jakosti v Internationalu pořadí, a to ve velikosti, jež jest příhod na hnačí síle, jakou máte po ruce. Prodáváme nářadí k orbě po léta, avšak nikdy nebyl náš soubor tak úplný a tak vysoké hodnoty, jako soubor, který nabízíme pro r. 1919.

Jině užitečné nástroje v tomto pořadí, z nichž každý je staven pro svoji zvláštní práci, jsou brány s otevřeným konce m, se zavřeným koncem, s poddajnými kolečkovými hřebí, brány na jarní práci s hřebí o jednoduchém neb dvojitým konci, a jednokolešské kultivatory, s hřebí všech druhů a s lopatkovitou výpravou. Všechny můžete si prohlédnouti ve skladu místního obchodníka, nebo vám na požádání pošleme katalog.

International Harvester Company of America

(Incorporated)

CHICAGO U. S. A.

Do Čech je možno již posílati peníze

New York, N. Y., 19. února. — Spolkovou rezervní radou bankovní bylo právě poskytnuto uznání československé národní vládě a prostřednictvím Rezervní Banky Spojených Států bylo oznámeno, že obchodníkům, kteří se zabývají výměnou peněžních zášilek s ciz inou, je dovoleno zasílati peníze osobám, jež nenáleží do nepřátel ského tábora, v Čechách a na Mo ravě, jak tyto země existovaly dne 1. srpna 1914.

Opatření pro velkou armádu vyskrt nuto bylo z osnovy

Washington, D. C., 20. února. — Opatření pro zřízení armády o 540,000 mužích a důstojníkůch ve fiskálním roce, počínajícím dne 1. července, bylo odstraněno z roz počtové předlohy domem zástupc ů po přijetí senátní předlohy pro obnovení dobrovolného vstupová ní do armády mírové doby, jež má býti omezena na 175,000 mužů, autorisovaných zákonem o náro dní obraně z roku 1916. Senátní o snova jde nyní do konference a stane se platnou po schválení pre sidentem Wilsonem. Armádní o snova byla také přijata domem zástupc ů bez rekordního hlasování a jde nyní do senátu, kde její do končení v tomto zasedání je po vazováno mnohými vůdci za po ehlybné. Povoluje celkem \$1,070, 000,000 pro válečný odbor na dva letní měsíce po 30. červnu. Bylo vysvětleno členy domu zástupc ů, že senátní předloha nedotýká se přítomné válečné armády, která, dle opatření zákona o povinné službě vojenské, musí býti demobilis ovaná během čtyř měsíců po té, až obnovení míru formálně bude ozámeno prezidentovou prokla mací.

Necitím dobře, jest stesk mnohých, jest to z pravidla příznak všeobecného nepořádku

soustavy a může, jestli nenapraven, státi se nebezpečnější, než aktuální nemoc. Pí. Peter Ehl-ová, z Humboldt, Sask., byla v takovém stavu po léta. Její zkušenost v zdo lání tohoto stavu bude třeba za jímati mnohé čtenáře. Píše: "Po mnoho roků jsem se necítila do brě; vždy v několika dnech byla jsem stížena záchvaty závrativo sti, jež měly za následek vrhu tí. To mě často tak zeslabilo, že po dva neb tři dni jsem byla u poutána na lůžko. Jedna z mých sousedek poradila mně zkusiti Dra. Petra Hoboka, což jsem učin ila. Díky Bohu, že mohnu prohlá sít, že jsem nebyla nemocna za posledních osm měsíců. — Cho váám vždy tento lék ve svém do mově." Dr. Petra Hoboka jest starý, česemí vyzkoušený byl iný lék; není k dostání v lékárnách, ale je dostupná přímo li dem. Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2601 Washington Blvd., Chi cago, Illinois. — Ady.

byli s to získati dostatek potravy,

ale mnozí z internovaných anglič kých námořníků zemřeli následkem nedostatku výživy.